

Risti näkyy

1. Roomalaisella sotilaskomentajalla oli huolia. Oli tulossa juutalaisten pääsiäisjuhla. Kaikialta maailmasta oli saapumassa juutalaisia ikivanhaan kaupunkiin ja temppeeliin. Heitä oli tulossa kaukaa Galliasta, Italiasta ja Kreikasta; Egyptistä ja Afrikan Kyrenestä, Kaksoisvirran maasta ja ties mistä. Valtaosa tiesi paikkansa, mutta kaikki eivät. Uskonkiihkoiset muukalaiset saattoivat olla vaarallisia. Edessä saattoi olla suuri räjähdys. Ja joka tapauksessa koko väki lauloi laulujaan kuninkaasta, sekä heidän Daavidistaan, menneiden aikojen hallitsijasta että tulevasta, joka ottaa vallan. Ehdokkaita Daavidiksi ilmaantui tavan takaa. Sotilaskomentajan oli lähdettävä tukikohdastaan, oltava paikalla ja toimittava etukäteen. Ja paras tapa oli pitää huolta siitä, että risti näkyy. Ymmärtävät sitten paikkansa.

Kun Pontius Pilatus lähti Jerusalemiin, hän oli varmaan päättänyt etukäteen järjestää julman näytelmän. Vilkkaan tien varrelle ristiinnaulitaan kolme miestä. Heidän julkinen kärsimyksensä oli viesti jokaiselle. Laulakaa, juhlikaa, uhratkaa uhrinne - mutta muistakaa, että täällä määräävät roomalaiset. Inhimillisesti oli pelkkä sattuma, että keskimmaisella näistä risteistä riippui Golgatalla se mies, jonka vuoksi tätäkin evankeliumijuhlaa vietetään.

Määrätessään kolme miestä ristiinnaulittavaksi Pilatus seurasi ikivanhaa tapaa. Teloituksen toteutustapa vaihteli eri puolilla maailmaa, samoin teloitusvälineen muoto. Tarkoitus oli kuitenkin nostaa suurrikollinen tai kapinallinen ylös kaikkien nähtäväksi, joko osina tai kappaleina, joko elävänä tai kuolleena, joko naulittuna tai sidottuna. Tärkeää oli, että kaikki näkivät hänet. Roomalaisilla sotilailta ei ollut aikaa seistä vartiossa jokaisessa tienmutkassa. Kustannustehokkaampaa oli pitää huolta siitä, että jokainen kiinni saatu maantierosvo kuoli mahdollisimman julkisesti ja mahdollisimman tuskallisesti. Risti nostettiin ylös ja se näkyi. Se kertoi omille voimasta ja oikeudesta. Se kertoi vihollisille voimasta ja julmuudesta. Se piti kurissa rahaa himoitsevat rosvot, orjiksi myydyt ja kaalimaata kastelemaan laitettut sotasankarit ja Daavideista haaveilevat kapinalliset. Risti näkyi ja hyvä niin - ja vielä parempi, jos tuomittu pantiin kantamaan ristiään läpi sankan väkijoukon.

2. Vasta Jeesuksen ylösnousemuksen jälkeen hänen omilleen kirkastui, mitä oli todellisuudessa tapahtunut, ja silloinkin vain hitaasti ja vähitellen. Itse Jumala toimi Golgatalla. Hän kääntyi tämän Jumalalle selkänsä kääntäneen maailman puoleen ja osoitti rakkautensa. Hän ei sallinut yhdenkään luotunsa kulkea kohti kadotusta, vaan antoi ihmisen hinnaksi rakkaimman mitä hänellä oli, oman rakkaan poikansa. Sillä tavalla hän avasi pyhän tai vaansa kaikille heikoille, syntisille ja hänelle vieraisiksi käyneille. Ylösnousemuksen jälkeen risti kohotettiin näkyviin toivoksi jokaiselle ihmiselle. Kristuksen apostolit lähetettiin viemään viestiä kaikille:

" Jumala itse teki Kristuksessa sovinnon maailman kanssa eikä lukenut ihmisille viaksi heidän rikkomuksiaan; meille hän uskoi sovituksen sanan. Me olemme siis Kristuksen lähettäjiä, ja Jumala puhuu teille meidän kauttamme. Pyydämme Kristuksen puolesta: suostukaa sovintoon Jumalan kanssa. Kristukseen, joka oli puhdas synnistä, Jumala siirsi kaikki meidän syntimme, jotta me hänessä saisimme Jumalan vanhurskauden.

Jumalan työtovereina me vetoamme teihin: ottakaa Jumalan armo vastaan niin, ettei se jää turhaksi!

Hänhän sanoo:

- Oikealla hetkellä olen kuullut sinua, pelastuksen päivänä olen tuonut sinulle avun.

Juuri nyt on oikea hetki, juuri nyt on pelastuksen päivä. " (2. Kor. 5:17-6:2).

Apostolit lähtivät viemään sanomaa maan ääriin. Jumala ei ole kaukana ja etäinen. Hän ei ole nippu yleviä periaatteita. Hän välitti ja välittää. Hän rakasti ja rakastaa. Risti näkyi ja se näkyy tänä päivänä. Missä se näkyy, ollaan viemässä suurta hääkutsua: Jumala kutsuu juhlaansa. Tie on auki. Kun Jumala antaa synnit anteeksi ja lahjoittaa elämän, kukaan ei ole liian heikko eikä huono tulemaan hänen juhlaansa. Tyhjä risti on voiton merkki: synti, kuolema ja helvetti on voitettu. Meillä on varma toivo: Me menemme kotiin, Isän luo.

3. Kun Kristus lähetti apostolit liikkeelle, he saivat tehtävän. Tässä pimeässä ja syntisessä maailmassa on vain yksi tie taivaaseen. Se tie on Jeesus Kristus, kuten hän itse sanoo: "Kukaan ei tule Isän luo muutoin kuin minun kauttani" (Joh. 14:6). On yksi tie ja vain yksi. Muuta ei ole, mutta se riittää. Miten paljon kuluukin vuosisatoja, Kristuksen Kirkon tehtävä on pitää aina huolta siitä, että risti näkyy. Sen on syytä näkyä kotimaassa ja kaikkialla maailmassa: Missä kristityt unohtavat pitää esillä tätä ainoaa tietä, joka karttaa helvetin ja johtaa taivaaseen, siellä jäljellä ovat vain tyhjät kuoret. Ne kuihtuvat ja joutavat kuihtua. Tästä on vastenmielisen paljon merkkejä kaikkialla läntisessä Euroopassa. Kirkot ovat hävenneet ristiä ja Ristiinnaulitun apostolista Kirkkoa. Vedet ovat seisahdaneet, alkaneet haista ja kuivua. Kuitenkin Jumalan virta on vettä täynnä ja Kristuksen Kirkko löytää aina uomansa. Me emme tiedä, minne meitä johdatetaan. Sen tiedämme, että missä risti näkyy, siellä virtaa elämän veden virta.

4. Kun Raamattu puhuu uskosta, se käyttää usein puhuttelevaa kuvaa. Usko voi olla ajatteleminen - monet tällaiset raamatunkohdat ovat puhuttelevia. Usko voi olla myös tunnetta, vaikka tämä näkökulma tulee näkyviin paljon harvemmin kuin kuvittelemme. Yleisin näkökulma varmaan on, että usko on tiellä kulkemista - Jeesushan sanoikin olevansa nimenomaan tie. Lapin tuntureilla kulkeneet ovat oppineet tuntemaan tämän näkökulman rinkiä selässään, ehkä sukset jaloissaan. Reitti on merkitty ristinmuotoisilla tolpileillä. Toisinaan näkyvyys käy hyvin heikoksi: Silloin on nöyrästi mentävä varoen, ihan risti ristiltä. Muuten voi käydä niin, että erämaa ottaa omansa. Mutta onneksi risti näkyy.

Jokainen Kristuksen oma on kotimatalla. Se merkitsee aivan tiettyä reittiä, kulkemista niin, että risti näkyy jatkuvasti. Se merkitsee jatkuvaa yhteyttä Kristukseen ja hänen omissa joukkoon. Se tarkoittaa sitä, että Raamattu, Jumalan oma sana, otetaan vakavasti. Opi varomaan niitä, jotka ohjaavat uskomaan ja elämään eri tavalla kuin Raamattu opettaa. Kristuksen omaksi kastettu on matkalla ja joka päivä tarkistetaan kurssi: Jätetään kaikki synnit ja erehdykset Kristuksen ristin juurelle ja jatketaan eteenpäin, sinne, minne Jumala johdattaa. Kristityn elämä on jatkuvaa uudistumista, oppimista ja opettelua. Mestari ei tulla, mutta kotiinpäin ollaan menossa, yhdessä.

5. Viime aikoina olen saanut nähdä, miten risti näkyy. Kauas järven yli kohoaa kauniin, keskiaikaisen kirkon harja ja sen päällä risti: Vihkikirkkomme näkyy ja kertoo kaikille, että tässä maailmassa elää ja toimii Kristuksen Kirkko, armahdettujen syntisten joukko, joka on matkalla Isän kotiin. Vasta kastetun lapsen kaulaan pantiin risti osoittamaan, kenelle hänen elämänsä kuuluu. Rippileirille happamin ajatuksin lähtenyt nuori seiso ottamassa vastaan onnittelijoita silmät löytäjän iloa säteillen, kaulassaan kiiltävä rippiristi. Risti näkyy ja

antaa elämälle suunnan. Se tekee harhailijasta Jumalalle kuuluvan ja johdattaa kohti Isän kotia - antaahan se suunnan myös sinun elämällesi.